

9. – 31.10.2025.

DOBAR TIMING?
GOOD TIMING?
ŠUKAR VAXTIPE?

Vedran
Ružić

I Z L
O
Ž
BA

6 /
20 2 5



H
R
V

Dobar timing?

Vrijeme je, kažu, jedina valuta koju nikada ne možemo nadoknaditi. Ipak, suvremeni čovjek svakodnevno ga rasipa – u redovima, u birokratskim papirima, u ritualima čekanja i ponavljanja koji oblikuju našu stvarnost. Upravo iz tog rasipanja, iz tih sitnih i naizgled banalnih gubitaka, niče umjetnost Vedrana Ružića.

Ružićevi radovi pretvaraju ono nevidljivo i prolazno u simbole kolektivnog iskustva. U „Tepihu od prašine“ prašina više nije tek smetnja koju uklanjamo, nego tihi zapis protoka vremena, talog neprimjetnih trenutaka i tijela koja su tu boravila. Ona postaje arheologija sadašnjosti, otirač na kojem se skuplja ono što društvo nastoji zanemariti. Slično se događa u radu „Pena od sapuna“: krhka forma sapunske pjene pretvara se u metaforu za riječi i obećanja koja nestaju jednako brzo kao što su izgovorena.

Ta poetičnost nikada nije lišena kritike. U „Čekaonici – čikaonici“ repetitivni crtež priziva prostore u kojima vrijeme gubi smisao i pretvara se u beskrajnu pauzu. „Pa ti sviraj violinu i pjevaj pjesme“ priziva Mahlerovu partituru, ali i betonsku simfoniju današnjice: gudalo

zamijenjeno građevinskim metrom postaje slika glazbe birokracije, gdje note na papiru nikada ne odgovaraju zvuku stvarnosti.

U seriji „Nalozi za nacionalna plaćanja“ standardizirani formulari, u keramici raspuknuti i krhki, postaju relikvije jednog doba – materijalizirane bilješke o društvu u kojem je i novac pretvoren u ritualni znak. „Moje je vrijeme dragocjenije od tvojega“ sa svojim keramičkim opušcima otvara prostor u kojem se osobne pauze i društveni ritmovi sudaraju, podsjećajući nas da je i trenutak odmora politički čin.

Ono što povezuje sve ove radove jest stalno preispitivanje vrijednosti: vremena, objekta, geste. Ružić se igra granicama između umjetnosti i svakodnevice, između onoga što smatramo nevažnim i onoga što postaje trajni znak. Njegova umjetnost je istodobno meditacija i ironija, prostor kritike i prostor poezije.

U konačnici, Ružićevo stvaralaštvo postavlja pitanje: postoji li uopće „dobar trenutak“? Ili je upravo pogrešan ritam, neusklađenost, višak i čekanje ono što nas oblikuje? Između prašine i pjene, violine i uplatnice, Ružić gradi prostor u kojem osobno postaje univerzalno, a banalno se pretvara u kritički dokument našeg doba. Njegova umjetnost poziva na usporavanje, na sagledavanje nevidljivog i na otkrivanje vrijednosti u onome što se čini trivijalnim.

- ▶ Vedran Ružić rođen je 26. kolovoza 1986. godine u Rijeci. Već od najranije dobi pokazuje sklonost prema slikarstvu, no tijekom srednjoškolskog obrazovanja počinje se baviti drugim oblikom umjetnosti – glazbom. Ružić započinje svirati bas gitaru te je u suštini samouk, a jedino formalno glazbeno obrazovanje stječe 2009. godine tijekom

pohađanja Kärtner Landeskonservatoriuma u Klagenfurtu. Tijekom tog perioda počinje svirati i kontrabas, a samo tri godine kasnije, 2012. godine, dobiva i nagradu Status za najboljeg jazz basista i kontrabasista. Niz godina svira u različitim jazz projektima eminentnih hrvatskih glazbenika kao što su Darko Jurković Charlie, Branimir Gazdik, Marko Ramljak, Zvezdan Ružić, Goran Končar, Marko Tolja, Elvis Stanić, Voices of Nature, itd.

Good Timing?

Time, they say, is the only currency we can never reclaim. And yet, the modern person wastes it daily – in queues, in bureaucratic paperwork, in rituals of waiting and repetition that shape our reality. It is precisely from this squandering, from these small and seemingly banal losses, that the art of Vedran Ružić emerges.

Ružić's works transform the invisible and fleeting into symbols of collective experience. In "Carpet of Dust," dust is no longer merely a nuisance to be removed, but a quiet record of the passage of time, a sediment of unnoticed moments and the bodies that once occupied the space. It becomes an archaeology of the present, a doormat collecting what society tries to ignore. A similar process occurs in the work "Soap Foam": the fragile form of soap bubbles becomes a metaphor for words and promises that disappear as quickly as they are spoken.

Ružić's works transform the invisible and fleeting into symbols of collective experience. In "Carpet of Dust," dust is no longer merely a nuisance to be removed, but a quiet record of the passage of

time, a sediment of unnoticed moments and the bodies that once occupied the space. It becomes an archaeology of the present, a doormat collecting what society tries to ignore. A similar process occurs in the work "Soap Foam": the fragile form of soap bubbles becomes a metaphor for words and promises that disappear as quickly as they are spoken.

That poetics is never devoid of critique. In "Waiting Room – Smoking Room", the repetitive drawing evokes spaces where time loses its meaning and turns into an endless pause. "So You Play the Violin and Sing Songs" invokes Mahler's score, but also the concrete symphony of today: the bow replaced by a construction measuring tape becomes an image of the music of bureaucracy, where the notes on paper never match the sound of reality.

In the series "Domestic Payment Orders," standardized forms, cracked and fragile in ceramic, become relics of an era – materialized notes on a society in which even money has been transformed into a ritual sign. "My Time Is More Precious Than Yours", with its ceramic cigarette butts, opens a space where personal moments and social rhythms collide, reminding us that even a moment of rest is a political act.

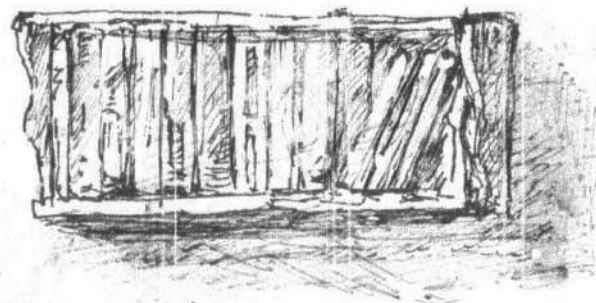
What connects all these works is a constant questioning of value: of time, of the object, of the gesture. Ružić plays with the boundaries between art and the everyday, between what we consider insignificant and what becomes a lasting sign. His art is meditation and irony all at once, a space of critique and a space of poetry.

Ultimately, Ružić's work poses the question: does a "good time" even exist? Or is it precisely the wrong rhythm, the misalignment, the excess and the waiting that shape us? Between dust and foam, the violin and the payment slip, Ružić constructs a

space where the personal becomes universal, and the banal transforms into a critical document of our time. His art invites us to slow down, to perceive the invisible, and to discover value in what seems trivial.

- ▶ Vedran Ružić was born on August 26, 1986, in Rijeka. From an early age, he showed an inclination toward painting, but during his secondary education, he began to explore another form of art—music. Ružić started playing the bass guitar and is mostly self-taught, with his only formal music education coming in 2009, when he attended the Kärntner Landeskonservatorium in Klagenfurt. During this period, he also began playing the double bass, and just three years later, in 2012, he received the Status Award for Best Jazz Bassist and Double Bassist. Over the years, he has performed in various jazz projects alongside prominent Croatian musicians such as Darko Jurković, Charlie, Branimir Gazdik, Marko Ramljak, Zvezdan Ružić, Goran Končar, Marko Tolja, Elvis Stanić, Voices of Nature, and others.







Good Timing?

O vaxt si, phenen, jekhutni valuta sava so nikana našti te irana. Ama pale, o neovaxtuno manuš sakova dives xardžinel les- ane adžikeripa, ke birokratikane papiria, ane ritualia thaj nevljaripe savo so formirinel amaro čačipe. Adale xardžipastar, katar e xurde thaj jakhasa dikhle banalnikane našalipastar ikljovel o arto e Vedraneskoro Ružić.

E Ružićeskere butja oven kerde ko bidikhlo thaj nakhavkerdo ane simbolia katar kolektivnikano nakhlipe. Ano „Tepiko e prašinakoro“ i prašina nane adava so amenge xulel sar pharipe, ama si nihšabime xramovipe e naxhipaskoro e vaxteskoro, talogo katar e bidikhle momentia thaj badania save so sas akate. Voj ovel arheologia e akanipaskoro, tepiko saveste so khedel pe sa adava so o amalnice mangel te garavel. Jekh adaleske ovel thaj ki buti „Pena katar sapuno“; tang forma e sapuneskere penakoro ovel kerdi ki metafora vaše lava thaj dende lava save so našalgjoven but sig palo so ka oven vakerde.

Adava gajakipe nikana nane bizo kritike. Ani „Adžikerlin – Thuvarlin“ o repetitkano čitrope akharel o thanipe saveste o vaxt našalel o godipe thaj kerel pe jekh biagordi pauza. „Tu bašal violina thaj gilav gila“ akharel i partitura Mahlereskiri, ama thaj i betonikani simfonia e avdisutnipaskiri; gudalo averimo e tamiripaskere metrosa ovel piktura e muzikakiri e birokratiakiri, kote so e note ko papiro nikana na den džovapi ko sesi e čačipaskoro.

Ani seria „Dendina vaše nacionalnikane pokinipa“ o standardiyirimo formularo, ani keramika si pharpale thaj kišle, oven relikvia jekhe vaxtipaskoro – materializirime notiripa vašo

amalnice saveste e love si kerde ano ritualnikano signalo. „Miro vaxt si kučeder tirestar“ e keramikane čhudimenca putarel thanipe savende e personalnikane pauze thaj e amalnikane ritmia khuyen pe, deindojo godi kaj thaj o momento e dajanipaskoro si politikano kotor.

Adava so phandel sa akala butja si o savaxtuno rodjaripe e beripeneskoro: vaxt, objekto, gestia. O Ružić khelel peske e granicenca maškar o arto thaj o sakodivipe, maškar adava so gindinas sar bibaro thaj adava so ovel savaxtuno simbolo. Leskoro arto si ko jekh thaj meditacia thaj ironia, thanipe e kritikakoro thaj thanipe e poeziakoro. Ano agor, o Ružićeskoro butikeripe pučel: isi vaj na saske „šukar momento“? Vaj pale si bango ritmo, biskladipe, buteripe thaj adžikeripe adaleskoro so amen formirinel? Maškar i prašina thaj i pena, violina thaj pokinipaskere lila, o Ružić tamirinel o thanipe saveste o personalnikano ovel univerzalnikanano, a o banalnikano kerel pe ko kritikano dokumento amare vaxteskoro. Leskoro artipe akharel ko poxaripe, ko dikhipe e bidikhleskoro thaj putaripe e baripenengoro adaleske so kerel amen trivialnikane.

- ▶ Vedran Ružić si biame ko 26. avgusto 1986. berš ani Rijeka. Katar terne berša sikavel peskoro mangipe ko piktoripe, ama ko maškarškolakoro sikljovipe kerel aver forma e artipaskoro – muzika. O Ružić lel te bašalel bas gitara thaj adava korkoro sikljovel, a jekhutno formalnikano muzikakoro sikljovipe lel ko 2009. berš kana džal ko Kärtner Landeskonservatorium ano Klagenfurtu. Ko adava periodo lel te bašalel thaj kontrabas, a sade trin berš dureder, ko 2012. berš, lel thaj i pursaka sar majšukar jay basisto thaj kontrabasisto. Prekal e berša bašalel ane verver proektia katar e eminentnikane kroatikane bašalutne sar so si Darko Jurković Charlie, Branimir Gazdik, Marko Ramljak, Zvezdan Ružić, Goran Končar, Marko Tolja, Elvis Stanić, Voices of Nature, thaj av.

DOBAR TIMING?
GOOD TIMING?
ŠUKAR VAXTIPE?

Vedran
Ružić

I Z L
O
Ž
BA

6 /
20 2 5

Galerija Događanja
Ivanićgradska 41 A
10000 Zagreb
Centar kulture na
Peščenici – KNAP
tel: 01/23 03 122
www.knap.hr

radno vrijeme Galerije
pon – pet 10–21 h
sub – 10–14 h

voditeljica programa
Ana Mušćet

tekst
Matea Bakotić
mag. art.
prijevod
Ena Grabar (engleski)
dr. sc. Demir Ljatif (romani čhibi)
oblikovanje
Maja Kolar
Josipa Tadić

izdavač
Centar kulture na Peščenici
za izdavača
Igor Weidlich
tisak Zinam
naklada 100 kom
Zagreb, listopad 2025.

KNAP 70•20
GODINA KULTURE NA PEŠČI



Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Galerija Događanja
Ivanićgradska 41A
10000 Zagreb

radno vrijeme

pon – pet

10–21 h

sub

10–14 h

Centar kulture
na Peščenici –
KNAP